

Dnes mě čekala ještě jedna schůzka. Snažila jsem se na ni sebrat energii. *Už žádné slzy, Claro.*

Když jsem dorazila, moje máma a sestra už byly pryč. Paní Johnsonová mě pozvala do zasedačky, kde nebyl nikdo z širší rodiny. Místo toho se starší žena usmála na Dominica Hardyho, stavitele, kterému můj nevlastní otec důvěřoval. Dominic a jeho bratři byli pro mého nevlastního tátu jako synové, jež nikdy neměl. Zbožňoval je a miloval jako vlastní, což je pochopitelné. Rodinu Hardyových tvořenou čtyřmi okouzujícími bratry a sestry dvojčaty, jež se provdaly za nechvalně známé muže, si nešlo nezamilovat. Dominic byl však jiný než jeho sourozenci.

„Proč se musí Clařina část poslední vůle číst zároveň s mojí?“ zeptal se důrazně paní Johnsonové, aniž by mi věnoval jediný pohled. V silné čelisti mu zacukal sval. Vůbec mě nepozdravil. Nic jiného jsem však od něj nečekala. Kdykoli jsem se ocitla v jeho blízkosti, ani se na mě nepodíval. Sice měl stejné tmavé vlnité vlasy, stejnou postavu a zelené oči jako jeho mladší bratři, ale ty jeho byly zlejší. Studenější. Nemilosrdnější.

Paní Johnsonová si narovnala zlatý opasek a odpověděla: „K tomu se dostaneme.“

Seděl tam s tím svým pronikavým pohledem a v obleku dokonale střiženém na míru jeho mohutné postavě. Bylo na něm vidět, že se považuje za natolik důležitého, aby se ani neobtěžoval mi kývnout na pozdrav.

Za normálních okolností by mi to vůbec nevadilo, ale právě teď jsem měla zjitřené emoce. Jela jsem na výpary a hrozilo, že se na něj každou chvíli utrhnu, jenom abych se ochránila. Raněné a unavené zvíře může být setsakra nebezpečné a dneska jsem byla emočně úplně vyčerpaná.

Ukázala na místo vedle Dominica a vyzvala mě: „Posaďte se, Claro. Jaká byla cesta?“

„Dobrá, i když kvůli nehodě na dálnici to chvíli stálo.“

Dominic se podíval na hodinky, jako by chtěl upozornit na to, že čas běží a že jsem přišla o pět minut později.

Probublalo ve mně nutkání se omluvit. „Měla jsem vyjet dřív.“

„Jak jste ale mohla vědět, že bude hustá doprava?“ Vteřinu počkala, když se k ní však Dominic s pochopením pro mé zpoždění nepřipojil, dodala: „No, tak se dáme do práce. Už jsem Carlovu poslední vůli probírala s Dominicovým bratrem a vaší nevlastní sestrou a vysvětlila jsem jim, že podmínky v Carlově poslední vůli jsou poměrně nezvyklé. Ani u vás to není jinak.“

Pomalou posunula papíry přes stůl přede mě a Dominica. Moje máma a sestra by se po těch dokumentech vrhly, ale já se od nich odtáhla. O dar, který jsem měla obdržet po smrti nevlastního otce, jsem nestála. Zničehonic mu přestalo bít srdce. On jako by však věděl, že to přijde, a tak celý život připravoval tuto poslední vůli. Vzhledem k tomu, že byl protřelý podnikatel, určitě musel mít vše naplánované.

Carl Milton vládl jedné z největších říší v oblasti pohostinství v zemi, a to spolu s čtyřmi muži, které považoval za své syny – bratry Hardyovými, čímž vznikla společnost Hardy Elite All-Access Team, také známá jako HEAT. Vyráběli hodinky HEAT, stavěli resorty HEAT, vyvíjeli technologii HEAT. HEAT tohle, HEAT tamto. A můj nevlastní otec vlastnil polovinu z toho všeho.

Tedy doted’.

„Dominicu, jste nejstarší ze čtyř sourozenců a myslím, že vám Carl právě proto světil znovuotevření re-